

EN BIEL, LA CLARA I EL TRESOR CABRERENC

Hi havia una vegada dos germans que es deien Biel i Clara, en Biel té nou anys és valent i llest, i la Clara té vuit anys, és alegre i sempre té idees.

Un dia anaven caminant i van topar amb una persona gran que els va dir:

- Per aquí a Cabrera hi ha un tresor amagat, una clau i quatre pistes.

Els dos alhora van dir:

- Clar que el buscarem posem fil a l'agulla.

Primer van anar a Cal Conde i es van trobar un nen.

En Biel li va preguntar:

- Com et dius?

- Hola em dic Jan com us dieu?

- Jo Biel.

- I jo Clara

Li van explicar tot i en Jan es va apuntar a l'aventura, ja que ell ja tenia una part del mapa.

Van anar a Ca L'Arnau (les ruïnes).

En Biel i la Clara van anar per dins mentre en Jan buscava per fora. La Clara es va trobar la clau.

Només quedava el tresor!

- Ara cap a l'església. Diu la Clara.

I així va ser, van pujar fins l'església i en Jan va dir:

- Camina que caminaràs, primer hem de buscar a l'orgue i sobretot mirar bé pels tubs!, i quina va ser la sorpresa que en un dels tubs més petits van trobar un quart del mapa. I Ja tenien la meitat!

Tot seguit van anar a L'Ajuntament però no van trobar res.

- On podriem mirar?

Va dir la Clara.

Ja ho sé, podriem mirar a l'escola Parroquial Sant Feliu, va dir en Jan.

Doncs anem cap allà! Va dir en Biel.

Van aprofitar el dia que hi havia portes obertes i primer van entrar a les monges que és de P3 fins a 2 de primària. I a la classe de P4 van trobar un altre tros del mapa.

Anem cap al Castell de Burriac, va dir en Biel.

Van trobar el tresor i li van portar a la persona gran que els hi havia explicat la llegenda.

Per celebrar la descoberta van fer una gran celebració on hi havia molt de menjar. I van marxar cap a casa molt contents.

Catacric – catacrac conte acabat.